

9 липня 2016 року

№№ 55-56 (1673-1674)

kraevyd2003@ukr.net

КРАЄВИД

Краща нагорода хлібороба – то урожайна нива

Чим вищі намолоти пшениці, жита, ячменю, інших сільськогосподарських культур, тим радісніше на душі селянина.

Цьогоріч на теренах Шевченківського району гаряча пора для аграріїв розпочалася традиційно — з початком липня. Першими вийшли в поле дрібні фермерські господарства. А серед великих лідером стало МПП «Агротехсервіс». Станом на 7 липня, почали обкошувати поля в ТОВ «КМК-Восток» та «Укрзернопром-Шевченкове».

На цьому тижні в «Агротехсервісі» відбувся урочистий початок збирання врожаю. Комбайнер СЕРГІЙ ТРУФАНОВ вручив перший скошений сніп головному агроному господарства СЕРГІЮ БАРИБІНУ. Після маленької концертної програми та привітальних слів, хлібороби вирушили в поле...

Всього по району до збирання зернових ранньої групи у сільськогосподарських підприємствах підлягає 30,6 тисячі гектарів, у тому числі 18,3 тис. озимини. Для цього підготовано та залучено більше 130 одиниць зернозбиральних комбайнів.

Важкий колос досягає в полі... І доки остання зернина не потрапить на тік, селянське серце буде не на місці. Перед відповідальним стартом хлібороби ще раз передивляються все, що залежить від них, та сподіваються, що погода не завадить закінчити жнива як найшвидше, що не зведе нанівець всі старання. У добрий путь — на жнивну ниву!

ПРОБЛЕМА

Дамо — не дамо

Коли хворіє хтось з членів сім'ї — це завжди важко і морально, і фізично, і матеріально. Добре, якщо людина швидко одужує. А коли, навпаки, недуг перемагає і виникає інвалідність? Тоді рідним залишається зробити вибір: бути весь час поряд чи знайти когось, хто доглядатиме за особою, яка не в змозі сама себе обслуговувати.

В таких ситуаціях декому доводиться залишати роботу та присвячувати весь свій час цьому. Фактично така людина залишається не тільки без джерела для існування, а й у майбутньому — без пенсії. Аби хоча б якоюсь полегшити долю таких громадян, держава надає їм соціальну допомогу та зараховує стаж до пенсії, сплачуючи соціальні суми достатньо маленькі і обраховуються як відсоток від прожиткового мінімуму. До недавня такі кошти надходили з держбюджету.

Відомо, що в цьому році він має великі прогалини щодо забезпечення деяких соцстандартів, куди потрапила й допомога особам, які надають зазначені послуги. Зважаючи на децентралізацію, що триває в країні, ці обов'язки делеговано місцевим бюджетам. Для здійснення своєчасної виплати тим, хто доглядає за громадянами похилого віку, інвалідами, враховуючи дітей, хворих, не здатних до самообслуговування та тих, хто потребує постійної сторонньої допомоги, райрадою були укладені договори про міжбюджетні трансферти з дев'ятьма сільрадами, де проживають 10 отримувачів таких допомог. Проігнорувала це питання лише селищна рада, на території якої налічується 22 громадянина, кому передбачена зазначена компенсація, і для яких грошей не знайшлося.

Обговорити це було вирішено на засіданні дорадчого круглого столу, куди запросили не лише представників керівництва установ, а й селищного голову та депутатів, а також людей, які чекають на виплати.

На початку **Евгеній Красноруцький** коротко доповів про стан справ, винесених на обговорення, й зауважив, що для усунення заборгованості перед мешканцями селради кошти на надання допомоги людям за I півріччя поточного року виділили з райбюджету. Але, стосовно другої половини року питан-

ня ще не вирішено і тому доводиться знову звертатися до керівництва селища.

Доповідь голови РДА доповнила начальник управління соціального захисту населення **Тетяна Григоренко**. Вона озвучила суми, про які йде мова. Вони дійсно незначні. За місяць ті, хто допомагає іншим, отримують від 79,10 до 217,5 грн, залежно від групи інвалідності чи захворювання підопічного. Проте, загальна сума, про яку йдеться, невелика — на II півріччя поточного року селищній раді слід знайти 20,8 тис. грн.

— Райдержадміністрація неодноразово зверталася до селищної ради щодо необхідності укладання зазначених трансфертів, — розповідала **Тетяна Львівна**. — Від селищного голови ми отримали повідомлення про те, що: «...було прийнято рішення VI сесії VII скликання про відмову у виділенні коштів. Винесення цього питання для повторного розгляду не має підстав у зв'язку з тим, що в бюджеті селищної ради відсутні кошти на покриття власних витрат на фінансування ДНЗ «Калинка»». Мовляв, депутати вирішили, тому більше питань виникати ні у кого не повинно.

Оскільки серед присутніх не було селищного голови, пояснення намагалися дати представники депутатського корпусу ради. Зокрема, **Вадим Саричев** назвав зрозумілим бажання законити радою бюджет для рішення проблем благоустрою селища та сіл. Проте висловив думку, що результати голосування з порушеного питання могли бути іншими, якщо б депутати мали більше необхідної інформації. Але ж у відповідь прозвучала репліка про те, що іноді це важко зробити, оскільки селищна рада не тільки не запрошує посадовців на свої сесії, а й не повідомляє про їх проведення.

— Ось тут, — наголосила голова ра-

йонної ради **Наталія Онищенко**, звертаючись до селищних депутатів, — виникає ще одна проблема: всю відповідальність за спірні питання перекладають на вас. Ви вирішили і крапка. Але ж вам потім жити з цим й дивитися у вічі вашим виборцям. Якщо ви не розібралися в якійсь темі чи не згодні з нею — не підіймайте руки «за». Краще вже утримайтеся. Тому що за кожним вашим рішенням стоять потреби членів громади. А вам потім звітувати перед ними — чому ви прийняли саме таку позицію, а не полегшили їм долю.

Прозвучало ще кілька емоційних виступів. А наприкінці зібрання **Євгеній Красноруцький** зазначив:

— Ми будемо ще раз звертатися з порушеним питанням до селищної ради і ще раз прохати, аби розглянули його на найближчій сесії. А також закласти відповідні кошти на наступний рік. Прикриватися потребами дитсадку, це, звісно, діє вражаюче. Але ж, по-перше, перевиконання бюджету селищної ради за перше півріччя становить близько 1,8 мільйона гривень. По-друге, проблеми слід вирішувати по черзі. Невже хтось міркує, що у разі потреби районна влада залишиться осторонь недостатнього фінансування дитсадку? Звичайно, ні! Наприклад, на проблемну галузь охорони здоров'я цього року вже направлено понад 450 тисяч гривень. Маніпулювати необхідністю фінансування дошкільного закладу можна, але користі від цього ніякої. Адже всі посадовці покликані полегшувати життя населення. Ось тільки критерії першочерговості у кожного різні.

Спостерігаючи зі сторони за співвідносинами РДА — селищна рада іноді стає зовсім сумно. Складається враження, що для керівництва селради головним стає боротьба за власні права: це проблеми не наші, це повинна вирішувати райрада. Але ж за усім цим стоять долі людські. Не можна сказати, що там не опікуються розв'язанням своїх завдань. Чимало зроблено й щодо покращення благоустрою селища. Й соціальні питання намагаються вирішувати. Зокрема, передбачені в бюджеті кошти для онко- та кардіохворих людей. Але ж чим гірші ті, хто щоденно доглядають за немічними? До того ж, місцеве самоврядування передбачає спільну взаємодію обраних громадою депутатів. Так може хоч вони почнуть прислухатися до потреб свого електорату?

Світлана Соловарова.

АКТУАЛЬНО

Для продуманих господарів літо починається з турбот про майбутню зиму. Тому традиційним стало проведення штабів з підготовки до холоднечі саме в найспекотнішу пору.

І знову про зиму

Подібне зібрання, на якому була присутня делегація з обласного центру на чолі з директором Департаменту житлово-комунального господарства та розвитку інфраструктури облдержадміністрації **Сергієм Магдисюком**, а також керівники підприємств, організацій та органів місцевого самоуправління району, відбулося минулого тижня. З розширеною доповіддю про стан підготовки до зими та вирішення пов'язаних з цим проблем виступив заступник голови райдержадміністрації **Олександр Семенов**. Він детально, зі статистичними даними розповів про кожну галузь народного господарства та про те, як там готуються до роботи в зимовий період. Окремо присутні зупинилися на роботі комунального господарства. А представники облавтодору розповіли про поточний та майбутній ремонт траси «Чугуїв-Мілове», що цікавить не лише наших земляків, а й інших громадян, які користуються цією дорогою.

Звичайно, є в районі й ряд проблемних питань, які необхідно вирішити до настання холодів. Серед них — закінчення будівництва водозабірної свердловини для водопостачання селища та заміна водонапірної башти в Борівському. А також капітальний ремонт поліклінічного відділення центральної районної лікарні. Серед найбільших проблем — капремонт м'якої покрівлі борівського багатоквартирного житлового будинку та реконструкція даху Новомиколаївської школи. На сьогодні розв'язання цих проблем знаходиться на різних стадіях: на щось кошти знайшли та чекають початку будівельних робіт, в інших випадках поки що тільки шукають джерела фінансування. Проте є впевненість, що до зими все ж таки вони будуть закриті.

Таку думку висловив **Сергій Магдисюк**, підсумовуючи роботу розширеного засідання з організації підготовки господарського комплексу та об'єктів соціальної сфери до сталого функціонування в осінньо-зимовий період. Він зауважив, що район задовільно працює в цьому напрямі. Стан справ на сьогодні відповідає рівню минулих років. Тому є всі передумови для нормальної зимівлі народного господарства. Звичайно ж, за умови співпраці всіх відповідальних ланок.

СПОСТЕРЕЖНА КОМІСІЯ

Важливим аспектом в поверненні до нормального життя людей, які відбули покарання за вчинені злочини, є участь суспільства в їх соціальній адаптації. Доводимо до вашого відома, що на території району функціонує спостережна комісія при Шевченківській райдержадміністрації, основними завданнями якої є:

- 1) організація та здійснення громадського контролю за дотриманням прав, основних свобод і законних інтересів осіб, умовно-дostroково звільнених від відбування покарання;
 - 2) організація виховної роботи з такими особами та громадського контролю за їх поведінкою протягом невідбутої частини покарання;
 - 3) надання їм допомоги у соціальній адаптації.
- Спостережна комісія також надає юридичну, психологічну, соціальну допомогу, сприяє у взятті на облік до районного центру зайнятості для працевлаштування, направлення на лікування, на постійне місце проживання до будинку-інтернату тощо.

За I півріччя 2016 року відбулося 6 засідань спостережної комісії, на яких розглядалися такі основні питання:

- обговорення інформації про осіб, умовно-дostroково звільнених від відбування покарання, що надходила від сільських рад;
- зняття із соціального супроводу таких осіб;
- розгляд подання Шевченківського районного відділу кримінально-виконавчої інспекції про застосування умовно-дostroкового звільнення.

Протягом звітного періоду здійснювався контроль за поведінкою зазначених громадян, протягом невідбутої частини покарання, проводилася індивідуально-профілактична робота за місцем проживання.

За додатковою інформацією можна звертатися за адресою: сел. Шевченкове, вул. Центральна, 13, каб. № 9 або за тел. 5-72-61.

ДО ДНЯ РОДИНИ

Заради майбутнього

Родина — найзатишніше місце в світі, куди завжди хочеться повертатися. Там постійно чекає тепле ставлення рідних людей та їхня підтримка. Для дитини — це своєрідне середовище, де складаються умови її психічного, фізичного, інтелектуального та емоційного розвитку, а для дорослого вона є джерелом реалізації цілого ряду потреб.

На жаль, не завжди інститут сім'ї зберігається в повсякденні. Нерідкістю стали неповні родини, де дітлахів виховує один з батьків. Та й повні іноді дуже далекі від ідеальних. Скільки їх таких — з асоціальним способом життя й малечю або підлітками, практично кинутими напризволяще. У такі випадки вже суспільство та держава втручаються, аби захистити своїх неповнолітніх мешканців.

А буває й таке, що начебто й батьки є, і ведуть вони себе достойно, але спокою та затишку діти відчувають мало. Ось, наприклад, живуть в одному селі нашого району (з етичних міркувань не будемо вказувати подробиць — такі люди мешкають і в багатьох інших населених пунктах) тато, мама і троє діточок: двоє дівчаток та молодшенький хлопчик. Тато працює на двох роботах, аби прогодувати їх, мама сидить з дітьми вдома. Усе, здавалося б, добре, проте ця сім'я потрапила до категорії тих, хто знаходиться в скрутній життєвій ситуації. І найперше через ставлення до дітлахів, вірніше до їхнього здоров'я. Траплялося, що лікарям доводилося ледь не з правоохоронцями привозити матір з малечю до лікарні, аби підлікувати. Потім стався нещасний випадок — одна дівчинка дуже облеклася. Дякувати Богу, все обійшлося. Її братику поглатили менше. В результаті нещасного випадку малюк отримав такі опіки, що потребували операції з пересадки шкіри.

Хтось скаже: «В малому віці часто: то щось перекинулось, то кудись побігли...» Але знайомі цієї родини впевнені, що такий стан речей склався через недбалість батьків. З цим погоджуються соціальні працівники, на обліку в яких перебувають подібні їм.

— Вони потрапили до нашого поля зору як тільки-но переїхали до району, — розповідає директор районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді **Людмила Журба**. — Справа в тому, що ця пара просто не вмів бути батьками. У них не було прикладу, бо обидва виростили в дитячих будинках.

Ось так. Виявляється, що народивши дитину ми не стаємо татами й мамами автоматично. Нам потрібно цьому вчитися. Добре, коли існує позитивна модель відносин між батьками та дітьми, між чоловіком та жінкою, яка завжди на очах і, звісно ж, допоможе в подальшому. Якщо маленька істота позбавлена цього, то в неї будуть відсутні необхідні навички.

— Біда вихованців подібних закладів в тому, — продовжує наша співрозмовниця, — що вони просто не мають уявлення про сімейне життя. І, створивши власну родину, не можуть зробити її соціально адаптованою. Тому таких ми беремо під свій супровід і навчаємо буквально всьому. Іноді доводиться починати з азів. Наприклад, таких як: зарплату не слід витрачати всю відразу, а розраховувати на декі-

лька тижнів; малюків годувати не ковбасою, а кашами та овочами й одягати відповідно до сезону; наводити порядок в помешканні. Здавалося б — елементарні речі, але цього в дитбудинках не вчать.

На жаль, не лише там. В деяких сім'ях через різні причини також відсутні нормальні відносини. Існує невтішна статистика. Зокрема, протягом п'яти місяців 2016 року десятеро офіційно попереджені про відповідальність за невиконання батьківських обов'язків, 18 — притягнуті до адмінвідповідальності за ст. 184 КУпАП «Невиконання батьками або особами, що їх замінюють, обов'язків щодо виховання дітей», з них одна мати — повторно. Трьох батьків покарано за вчинення неповнолітніми дітьми адмінправопорушення, двох — за ст. 173-2 КУпАП, яка передбачає відповідальність за вчинення насильства в сім'ї.

За ініціативою органу опіки і піклування райдержадміністрації рішенням Шевченківського райсуду одна мати позбавлена батьківських прав відносно двох дітей. Подібна справа, однак вже на обох батьків з трьома дітьми знаходиться в судовому провадженні.

На сьогодні, в районі на обліку перебуває 85 родин, що опинилися у складних життєвих обставинах, у яких виховується 190 неповнолітніх. Під соціальним супроводом центру знаходяться дев'ятеро сімей з 14 дітьми. У ході проведеної роботи 49 осіб отримали комплексну допомогу у вирішенні соцпроблем. Їм було надано 202 індивідуальних послуг, спрямованих на збереження сімейного статусу та подолання труднощів.

Цей негативний ланцюжок тягнеться поколіннями. Розірвати його можна, зрозумівши, що заради власних нащадків треба змінюватися, чомусь навчитися, аби передати знання у спадок. А оточуючі будуть готові допомогти членам своєї громади. Адже недарма родину називають осередком суспільства.

Олена Балашова.

ВШАНУВАННЯ

Світлина незгасної пам'яті

4 липня 2016 року минув рік з дня, коли героїчно відійшов у вічність, захищаючи суверенітет нашої держави, мешканець селища Шевченкове ДМИТРО КОВШАР.

**Земля одягнулася
маками...
Роса чом сльозою
бринить?
Берези всі вітами
плакали —
Життя обривала
МІТЬ...**

У свої неповні 22 юнак став для кожного з нас яскравим прикладом справжнього героїзму, прикладом самовідданої любові до своєї землі, до своєї Батьківщини. Завдячуючи подвигу Дмитра та його бойових побратимів на нашій слобожанській землі сьогодні зберігається мир і спокій.

Усвідомлюючи це, шевченківська громада свято береже пам'ять про героя-земляка, надаючи йому заслужену шану та дбаючи про формування документальної бази для створення сучасної історії краю. Адже виховання патріотичної свідомості і національної гідності підрастаючого покоління повинні ґрунтуватися не тільки на знанні історико-культурних традицій, а й на вшануванні героїв сьогодення, які ціною власного життя захищають територіальну цілісність України, героїв нашої новітньої історії.

Яскравим підтвердженням того, що Дмитро по праву посів чинне місце в історії нашого краю, є чимало свідчень. Так, рішенням депутатів районної ради, йому було присвоєне звання Почесний гро-

мадянин Шевченківщини. За ініціативи місцевих волонтерів меморіальна дошка з ім'ям Дмитра Ковшаря знайшла почесне місце на будівлі ліцею райради — закладу, де навчався хлопець. Громада та депутати селищної ради підтримали ініціативу громадських активістів і незабаром одна з вулиць нашого селища також носиме його ім'я.

Напередодні річниці трагічної дати, на місці поховання Дмитра, за фінансової підтримки селищної ради та керівника МПП «Агротехсервіс» Михайла Тумасяна, споруджено пам'ятний знак...

Не забувають Дмитра і його бойові побратими. Так, нещодавно завітавши під час чергової поїздки в зону АТО до військового підрозділу, де він до останнього подиху ніс службу, шевченківські волонтери привезли прапор з підписом командирів та світлина обеліску, встановленого бійцями на місці загибелі юнака. На жаль, не вдалося побувати біля цього місця через велику ймовірність обстрілу...

Зберігають пам'ять про товариша по службі і в Кіровограді, звідки Дмитро розпочав свій шлях військового. Тут ім'я Дмитра назавжди увійшло в історію

військової частини та в серця його соратників. На знак великої шани і вдячності, бійці виготовили та встановили на будинку, де жив юнак, пам'ятну дошку, яка засвідчує, що «старший солдат Дмитро Ковшар, не шкодуючи свого життя, врятував побратимів і загинув героєм...».

Чимало жителів селища та гостей прийшли в день річниці з дня загибелі героя, щоб вшанувати його пам'ять та висловити слова вдячності батькам. Серед них — представники місцевої влади, волонтери, районний військовий комісаріат, бойові побратими, однокурсники, друзі... І кожен з присутніх немов став маленькою складовою спільної й нездоланної надбудови людської шани й пам'яті, яка через певний час, збережена нащадками, наповнена яскравими подіями та збагачена видатними особистостями, стане надбанням історії нашого краю. Й чинне місце по праву, в ній займатиме постать нашого героїчного земляка, справжнього патріота України — Дмитра Ковшаря.

**Світлана Захарченко,
волонтер, депутат
Шевченківської
районної ради.**

ПАМ'ЯТЬ

7 липня виповнилося 75 років з дня народження Юрія Апазіді. Ця неординарна людина, яка, на жаль, рано відійшла у Вічність, залишила по собі яскравий слід в історії нашого району. Багато хто згадує Юрія Костянтиновича з вдячністю та теплотою. І дійсно є за що. Згадаймо деякі сторінки його життя.

Яскравий слід

У 1986-му колгосп «Дружба» очолив підприємливий та активний Ю. Апазіді. Впродовж наступних років господарство під його керівництвом пережило декілька серйозних реорганізацій, завдяки яким отримало право не лише вирощувати сільськогосподарську продукцію, а й переробляти її на готові продукти чи промислові товари, активно торгувати, надавати населенню району та області різноманітні послуги. У Сподобівці та сусідніх селах організували низку переробних підприємств, де виробляли власне тваринне масло, сметану, сир, згущене молоко, олію, копчені та варені ковбаси, макарони й лікеро-горілчані вироби, крупи, хліб, речі з вовни та шкіри. Тільки у 1995 році в господарстві випустили 392 т борошна, 13,6 т тваринного масла, 13,7 т сиру, 47 т ковбаси, 1 т сметани, 27 т олії, 20,5 т макаронів, 410 тисяч буханок хліба та іншу продукцію.

На центральній садибі АТ «Дружба» було потужне тепличне господарство площею понад 2 гектари, де вирощували огірки, помідори, суниці, виноград, лимони та апельсини. Працювали цегельний завод, крупорушки, олійниця, сучасний млин, цех індивідуального пошиття одягу. Підприємство славилось хорошими врожаєм зернових і технічних культур, особливо цукрових буряків та кукурудзи, тваринники отримували стабільно високої надой молока. Активно будувалися й впорядковувалися житло в різні об'єкти соціально-побутової і культурної сфери. Серед них — газогін до Сподобівки, Сподобівський сільський будинок культури, Березівський дитсадок, відроджений музей-садиба Затишка, Свято-Троїцький храм та дві багатоповерхівки в селищі Шевченкове, кілька десятків індивідуальних житлових будинків у селах господарства, нові автоматизована телефонна станція, електростанція та сучасний фельдшерсько-акушерський пункт у Сподобівці, комп'ютерний клас у місцевій школі, низка магазинів, кафе та аптечні кіоски у різних населених пунктах району і Харкова, добротна траса для змагань мотогонок європейського рівня біля Затишка, великий ставок Кришталевої поблизу Дуванки площею 33 га й ряд інших об'єктів. Із Сподобівки до Харкова та Куп'янська регулярно курсував комфортабельний пасажирський автобус. Впродовж десятиріччя в сільгоспідприємстві практично повністю обновилися і суттєво поповнилися машинно-тракторний парк. Станом на початок 1998 року вартість основних засобів (без вартості землі) оцінювалася у 50 мільйонів гривень — дець у 7 разів більше, ніж у 1986 році. У середині 90-х років на різних роботах у акціонерному товаристві трудилися до 900 робітників та спеціалістів. За фінансової підтримки господарства функціонували щотижнева газета Шевченківщини «Дружба», газета безкоштовних оголошень «Регіон», районна телестудія «Контакт», футбольна команда «Дружба», команда мотогонок. До Шевченківського району та Сподобівки постійно приїздили з концертами відомі діячі культури України, Росії, Молдови та Білорусії. У їх числі були: **Раїса Кириченко, Ніна Шестакова, Валентина Толкунова, Михайло Боярський, Олександр Малінін, Надія Чепрага, Спартак Мішулін, Єфім Шифрін, Олександр Добринін, Роман Карцев, Євген Петросян, Анатолій Литвинов, Іво Бобул та Лілія Сандулеса, Роксана Бабаян, Ярослав Євдокимов, Михайло Шуфутинський, Йосип Кобзон, Лев Лещенко, Віталій Білоножко, Леонід Серебряков, Володимир Мойсеєнко та Володимир Данилець**, квартет «Явір» й інші. Акціонерне товариство надавало значну фінансову допомогу для вирішення численних соціальних побутових проблем як Шевченківщини, так і окремих мешканців регіону.

Під керівництвом Ю. Апазіді були досягнуті відмінні результати роботи господарства. У 1987 році колгоспники виростили кращий у районі урожай цукрових буряків і посіли перше місце як з виробництва і реалізації продукції рільництва, так і в комплексному змаганні серед аграріїв Шевченківщини. У 1988-1989 роках вперше повторили цей успіх. Сподобівська та Федорівська молочно-товарні ферми посіли два перших рядки підсумкової таблиці районного змагання майстрів машинного доїння.

А перша половина 90-х років взагалі займає особливу сторінку в історії Сподобівки. У час швидкого зростання економічної кризи в сільському господарстві місцеве сільгоспідприємство впевнено нарощувало свою потужність і добилося відчутних перемог і в економічному, і в соціальному розвитку. Сподобівці та березівці утримували до 2 тисяч голів великої рогатої худоби, у тому числі 770 корів, 12-13 тисяч овець, щорічно виробляли близько 3 тисяч тонн молока, 380-480 тонн м'яса, вирощували 7-12 тисяч тонн ранніх зернових культур, до 20 тисяч тонн цукрових буряків та іншу продукцію. Голова правління господарства Юрій Апазіді та головний агроном Василь Книш були відзначені срібними медалями ВДНГ СРСР. У травні 1995 року акціонерне товариство колгоспу «Дружба» представляло Слобожанщину на всеукраїнській сільськогосподарській виставці «Агро-95», яка проходила під Києвом. У 1993 році Юрій Костянтинович став лауреатом республіканського конкурсу «Ділова людина року» в сфері сільськогосподарського виробництва. У 1994 році його обрали депутатом Харківської обласної ради. Пізніше йому присвоїли звання Героя Соціалістичної Праці вже неіснуючого Радянського Союзу. А 10 серпня 2006 року цей керівник посмертно удостоєний звання Почесний громадянин Шевченківщини.

Шевченківці вшановують пам'ять Юрія Апазіді. Зокрема, 10 років тому на будівлі найбільшого магазину селища «Чумацький віз» була встановлена Пам'ятна дошка.

ДО ВІДОМА

ЗДАЧА ЗБРОЇ

В період з 1 по 31 липня 2016 року на території Харківської області та Шевченківського району проводиться місячний добровільний збір зброї, боєприпасів, вибухових матеріалів та спеціальних засобів. Нагадуємо, що згідно зі статтею 263 Кримінального кодексу України незаконне володіння значним карється позбавленням волі на термін від 3 до 7 років. Разом з тим, добровільна здача того, що зберігається без відповідного дозволу, звільняє від кримінальної відповідальності. Особа, яка здала зброю, має право зареєструвати її на себе в особисту власність в установленому законом порядку.

**Сергій Ковшар, інспектор
Шевченківського ВП.**

Борівська сільська рада повідомляє:

I. VIII сесія VII скликання від 10 червня 2016 року були прийняті рішення про встановлення ставок місцевих податків та зборів на території Борівської сільської ради на 2017 рік:

1. Про встановлення акцизного податку з реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підкацизних товарів на 2017 рік.
2. Про встановлення ставок Єдиного податку на 2017 рік.
3. Про встановлення транспортного податку на 2017 рік.
4. Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.
5. Про пільги зі сплати земельного податку.

II. IX сесія VII скликання від 06.07.2016 року затверджено Звіт про виконання сільського бюджету за I півріччя 2016 року.

З детальною інформацією можна ознайомитись в Борівській сільській раді.

На засіданні V сесії VII скликання від 9 червня 2016 року Новомиколаївської сільської ради були прийняті такі рішення: «Про внесення змін до рішення «Про встановлення земельного податку та орендної плати за земельну ділянку» XXX сесії VI скликання (II пленарне засідання) від 24 березня 2015 року.

З більш детальною інформацією можна ознайомитись на стенді в приміщенні сільської ради.